

חוק העברת אסירים לארצותיהם (תיקון), התש"ס-1999*

1. תיקון שם החוק
 1. חוק העברת אסירים לארצותיהם, התשנ"ז-1996¹ (להלן - החוק העיקרי). ייקרא "חוק לנשיאת עונש מאסר במדינת אזרחותו של האסיר, התשנ"ז-1996".
2. הוספת סעיף 6א
 2. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
 6א. בית המשפט המוסמך לדון בבקשות לפי חוק זה הוא בית המשפט המוסמך "בית משפט מחוזי בירושלים".
3. תיקון סעיף 10
 3. בסעיף 10 לחוק העיקרי -
 (1) בסעיף קטן (א), במקום "בית משפט מחוזי" יבוא "בית המשפט";
 (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
 "א) בצו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט לקצר את תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל, ולהעמידה על תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדיני העונשין של ישראל לעבירה שבשלה הוטל העונש, ובלבד שניתן לעשות כן לפי הסכם שבין מדינת ישראל לבין המדינה שבה הוטל העונש".
 (3) בסעיף קטן (ב), במקום "בית משפט מחוזי" יבוא "בית המשפט".
4. תיקון סעיף 11
 4. בסעיף 11(ב) לחוק העיקרי, אחרי "חוק העונשין, התשל"ז-1977"² יבוא "(להלן - חוק העונשין)".
5. הוספת חלק ג'
 5. אחרי חלק ג' בחוק העיקרי יבוא:
 "חלק ג' - נשיאת עונש מאסר בישראל על פי פסק חוץ הגדרות
 14א. לענין חלק זה -
 "הנידון" - מי שנידון לעונש מאסר בפסק חוץ;
 "פסק חוץ" - פסק דין חלוט שניתן בהליך פלילי מחוץ לישראל, כאמור בסעיף 10 לחוק העונשין, ואין נפקא מינה אם ניתן לערער על פסק הדין או לשנותו בדרך אחרת.
 14ב. (א) בקשת היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט לפי סעיף 10 לחוק העונשין בדבר ביצוע בישראל של עונש שהוטל בפסק חוץ תכלול את אלה:
 (1) העתק מאושר של פסק החוץ;
 (2) אישור בכתב מהרשות המוסמכת במדינה שבה ניתן פסק החוץ, בדבר היות העונש בר ביצוע מיידי ובדבר תקופת העונש שיש לבצע בישראל.
 (ב) לענין זה, "הרשות המוסמכת" - הרשות שנקבעה כאותה מדינה כרשות מוסמכת לענין הגשת בקשות בקשר לביצוע פסק דין במדינה אחרת ושהודעה על כך נמסרה לשר המשפטים.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בכסלו התש"ס (6 בדצמבר 1999); הצעת החוק ודרכי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2699, מיום י"א באדר התשנ"ח (9 במרס 1998), עמ' 288.
¹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 6.
² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

14.ג. (א) מצא היועץ המשפטי לממשלה, או מי שהוסמך על ידו לענין זה, כי נתקיימו, לכאורה, התנאים להגשת בקשה לפי סעיף 14ב, רשאי הוא בטרם הגשת הבקשה, לבקש מבית המשפט להורות על מעצרו של הנידון, אם סבר כי המעצר דרוש כדי להבטיח את ביצוע העונש.

(ב) ראה בית המשפט כי קיים יסוד להניח כי ניתן יהיה להורות על ביצוע עונש מאסר בישראל לפי סעיף 10 לחוק העונשין, רשאי הוא לצוות על מעצרו של הנידון, ורשאי הוא לעשות כן אף שלא בנוכחותו; בית המשפט רשאי, בהתחשב בהתחייבויותיה הביין-לאומיות של מדינת ישראל, לשחרר את העצור בערובה בתנאים שיבטיחו את ביצוע העונש בישראל.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), סבר היועץ המשפטי לממשלה שיש צורך לעצור את הנידון בלי דיחוי ושאינן שהות לפנות לבית המשפט, רשאי הוא לצוות בכתב על מעצרו; היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן זה לפרקליט המדינה או לפרקליט מחוז.

(ד) מי שנעצר לפי צו מעצר שניתן שלא בנוכחותו, או לפי צו מעצר כאמור בסעיף קטן (ג), יובא בפני שופט בתוך 24 שעות משעת מעצרו, והוראות סעיף קטן (ב) יחולו, בשינויים המחוייבים.

(ה) תוקפו של צו מעצר שניתן על ידי בית משפט בנוכחות הנידון לא יעלה על 15 ימים משעת המעצר, ורשאי בית המשפט להתיר, ולחזור ולהתיר את ההחזקה במעצר לתקופות נוספות שלא יעלו על 15 ימים, ובלבד שתקופות המעצר הכוללות לפי סעיף קטן זה לא יעלו על 30 ימים.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן (ה), נתקיימו נסיבות מיוחדות המונעות הגשת בקשה לפי סעיף 14ב, רשאי בית משפט, על פי בקשה באישור היועץ המשפטי לממשלה, להאריך את המעצר גם מעבר לתקופה האמורה, ובלבד שתקופות המעצר הכוללות לפי סעיף זה לא יעלו על 60 ימים.

14.ד. (א) הוגשה בקשה לביצוע עונש מאסר כאמור בסעיף 14ב, וראה בית המשפט שנתקיימו לכאורה התנאים האמורים בסעיף 10 לחוק העונשין וכי הדבר דרוש להבטחת ביצוע העונש, רשאי הוא לצוות על מעצרו של הנידון; בית המשפט רשאי לעשות כן אף שלא בנוכחות הנידון.

(ב) ציווה בית המשפט על מעצרו של אדם לפי סעיף זה שלא בנוכחותו, יובא האדם בפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו.

(ג) תוקפו של צו מעצר לפי סעיף זה יהיה עד מתן ההחלטה בבקשת היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 14ב, ובלבד שתקופת המעצר הכוללת לפי סעיף זה ולפי סעיף 14ג לא תעלה על תשעה חודשים.

החלת דינים

114ה. (א) הוראות סימן ר' לפרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996³, וסעיף 54 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴, יחולו, בשינויים המחוייבים, על מעצר ועל שחרור בערובה לפי חלק זה.

114. שופט של בית משפט שלום מוסמך לדון בבקשת מעצר לפי סעיף 114ג.

סמכות בית המשפט

114. (א) ראה בית המשפט שנתקיימו התנאים הקבועים בסעיף 10 לחוק העונשין, רשאי הוא להורות בצו (להלן - צו לנשיאת עונש מאסר בישראל), שהגידון יישא בישראל את המאסר שהוטל עליו בפסק החוק.

צו לנשיאת עונש מאסר בישראל

(ב) בית המשפט יקבע בצו לנשיאת עונש המאסר בישראל את כל אלה:

(1) פרטים מזהים של פסק החוק, לרבות התאריך שבו ניתן והפרטים האישיים של הגידון;

(2) מהות העבירות שבהן הורשע הגידון;

(3) העונש שהוטל על הגידון בפסק החוק;

(4) תקופת המאסר שעל הגידון לשאת בישראל.

(ג) הוראות סעיף 11 יחולו על נשיאת מאסר לפי חלק זה, בשינויים המחוייבים.

114ח. (א) בית המשפט יקבע את תקופת המאסר שעל הגידון לשאת בישראל לפי אחד מאלה:

חישוב תקופת המאסר בישראל וסדר נשיאת המאסר

(1) אם הוטל על הגידון בפסק החוק מאסר שאינו חמור מהעונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני ישראל, ינוכו מתקופת המאסר שנקבעה בפסק החוק שני אלה:

(א) תקופת המאסר שנשא הגידון מחוץ לישראל על פי פסק החוק ותקופת המעצר שבה היה נתון בשלה מחוץ לישראל, כאמור בסעיף 11 לחוק העונשין;

(ב) תקופת המעצר שבה היה הגידון נתון בישראל לפי חלק זה;

(2) אם הוטל על הגידון בפסק החוק עונש מאסר חמור מהעונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני העונשין של ישראל, תהיה תקופת המאסר שעל הגידון לשאת בישראל תקופת המאסר המרבי שנקבעה בדיני העונשין של ישראל, בניכוי התקופות האמורות בפסקה (1).

(ב) הוראות סעיף 10(ג) יחולו, בשינויים המחוייבים, על נשיאת מאסר לפי חלק זה.

³ סי"ח התשנ"ז, עמ' 338; התשנ"ז, עמ' 116.

⁴ סי"ח התשמ"ב, עמ' 43.

(ג) לענין סעיף זה, "העונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני ישראל" – העונש המרבי שנקבע לעבירה בין במועד עשייתה ובין ביום החלטת בית המשפט לפי סעיף זה, לפי העונש הקל יותר.

14ט. (א) בית המשפט לא יורה על ביצוע בישראל של עונש שהוטל בפסק חוץ אם ראה כי:

סייגים לביצוע
עונש מאסר
בישראל

(1) הנידון הועמד לדין בישראל על המעשה אשר בשלו מתבקש ביצוע העונש, והוא נמצא זכאי או שהורשע ונשא את עונשו;

(2) העונש התיישן לפי דיני ישראל;

(3) ביצוע העונש נוגד את תקנת הציבור בישראל.

(ב) לא יימנע בית המשפט מלהורות על ביצוע העונש בישראל בשל כך בלבד שלא עמדו לנידון מלוא הזכויות הנתונות לנאשם בישראל, ובלבד שהתקיים בענינו הליך משפטי הוגן.

14י. בוטל מאסרו של הנידון, נחון הנידון בחנינה פרטית או כללית, או קוצרה תקופת מאסרו במדינה שבה ניתן פסק החוץ, יפנה היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט בבקשה לתיקון הצו לנשיאת עונש מאסר בישראל, ובית המשפט יתקן את הצו בהתאם לשינוי שחל בתקופת המאסר.

ביטול המאסר
או הפחתתו

14יא. (א) תעודה ציבורית שנעשתה מחוץ לישראל והמוגשת בהליך לפי חלק זה מותר להוכיחה בבית המשפט בכל אחר מאלה:

הוכחת תעודה
ציבורית שנעשתה
מחוץ לישראל

(1) אישור של נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל על מקוריותה, נכונות העתקתה או צילומה;

(2) אישור בהתאם לתקנות לביצוע אמנת האג (ביטול אימות מסמכי חוץ ציבוריים), התשל"ז-1977⁵, לפי סעיף 13 לחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998⁶;

(3) אישור או אימות לפי דרישות אמנה בדבר עזרה משפטית בין מדינות בענינים פליליים או אמנה להסגרת אדם, או אמנה אחרת המתייחסת לנושאים אלה, ואשר מדינת ישראל צד לה.

(ב) לענין סעיף זה, "תעודה ציבורית", "נציג דיפלומטי" ו"נציג קונסולרי" – כהגדרתם בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁷.

14יב. (א) מי שפתחו נגדו הליכים לפי חלק זה, רשאי להגיש בקשה בכתב לבית המשפט לשאת את עונשו במדינה שבה ניתן פסק החוץ; העתק של בקשה כאמור יועבר ליועץ המשפטי לממשלה, שימסור הודעה על הבקשה לאותה מדינה.

העברת נידון
למדינה שבה
הוטל העונש

⁵ ק"ת התשל"ז, עמ' 1940.

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 356.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 14, עמ' 312.

(ב) הוגשה בקשה כאמור, רשאי בית המשפט, לאחר שראה שנעשו סידורים לשם העברת האסיר למדינה שבה הוטל העונש, לצוות על העברתו של המבקש, אלא אם כן מתקיימים נגדו בישראל הליכי חקירה, או שתלוי ועומד נגדו בישראל הליך פלילי, או שהארם נושא גם עונש מאסר שהוטל בישראל.

(ג) בטרם יחליט בית המשפט בבקשה לפי סעיף קטן (א) ייתן הזדמנות ליועץ המשפטי לממשלה, או לבא כוחו, לטעון או טענותיו.

(ד) בצו להעברת אסיר לפי סעיף זה יפרט בית המשפט את תקופת המאסר שהאסיר נשא בישראל, לרבות תקופת המעצר שבה הוא היה עצור, אם היתה תקופה כאמור.

(ה) העברת אדם לפי סעיף זה תיעשה כשהוא נתון במשמורת.

(ו) הוראות סעיף 5 יחולו על העברת אדם לפי סעיף זה.

שלמה בן עמי
השר לביטחון הפנים

יוסף ביילין
שר המשפטים

אהוד ברק
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה